

SOVAK ČR slaví 30 let od svého vzniku

Ivana Weinzettlová Jungová

Výročí 30 let od založení SOVAK ČR připadá na datum 23. listopadu, kdy byly v roce 1989 podepsány dokumenty o sdružení státních podniků vodovodů a kanalizací. Oslavy 30 let vyvrcholí na podzimní konferenci Provoz vodovodů a kanalizací 2019 vydáním publikace. Při příležitosti výročí vznikla i následující anketa s Osobnostmi SOVAK ČR a Čestnými členy SOVAK ČR.

1. Letos oslaví SOVAK ČR 30 let od svého založení. Co považujete za zásadní okamžiky z dosavadního působení SOVAK ČR?

Ing. Pavel Binka

Osobnost SOVAK ČR (2010) a bývalý člen představenstva: Hlavním bodem bylo odstátnění vodovodů a kanalizací v 90. letech 20. století, dále pak organizace výstav a prezentace oboru. Dobrým počinem je i institut řádných a mimořádných členů a členství v EurEau.

Ing. Miroslav Kos, CSc., MBA

Osobnost SOVAK ČR (2015) a bývalý předseda redakční rady časopisu Sovak: Činnost spolku je závislá na aktivní činnosti jednotlivců. Proto je vždy pro mě zásadním okamžikem ocenění čestných členů, kdy si uvědomuji, jak vynikající lidé spojili život s problematikou vody a podíleli se na akcích Sdružení oboru vodovodů a kanalizací ČR, z. s.

prof. Dr. Ing. Miroslav Kyncl

Čestný člen SOVAK ČR (2016) a předseda představenstva v období 1994–2002: Za zásadní považuji prozřetivé založení SOVAK ČR ještě před listopadem 1989, kdy duchovním otcem byl Ing. Pytl. Dále pak aktivní účast SOVAK ČR při obou vlnách privatizace.

Ing. Ota Melcher

Osobnost SOVAK ČR (2010) a předseda představenstva v období 2004–2007: SOVAK ČR je respektovaným a uznávaným zájmovým sdružením jak pro veřejnou správu, tak i zejména prostřednictvím médií pro laickou veřejnost. Za zásadní okamžik v dosavadní působnosti lze považovat to, že SOVAK ČR zůstal jednotný i po rozdělení společností do různých modelů provozování a spravování vodohospodářské infrastruktury.

Ing. Miloslava Melounová

Osobnost SOVAK ČR (2015) a ředitelka sekretariátu v období 2001–2015: Zásadním okamžikem byl vznik sdružení v roce 1989 a sjednocení názorů vodohospodářských odborníků v době významných změn vodního hospodářství v období privatizace oboru vodovodů a kanalizací. Druhým velmi významným obdobím byla spolupráce se státní správou na tvorbě zákona o vodovodech a kanalizacích, který se stal nosným legislativním prvkem pro celý obor. Třetím významným obdobím byla orientace na odborné vzdělávání v oboru vodovodů a kanalizací, a to jak členské základny, tak i ostatní odborné veřejnosti včetně propagace oboru vodovodu a kanalizací formou výstav, konferencí, odborné literatury apod.

JUDr. Josef Nepovím

Osobnost SOVAK ČR (2009) a bývalý předseda právní komise: Za zásadní okamžiky považuji léta 1998 až 2001, kdy probíhala legislativní smršť ve vodním právu. Jako právní zástupce SOVAK ČR jsem se účastnil přípravy nového vodního zákona a zákona o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu, a to v pracovních skupinách tvořených odborníky celého spektra vodního hospodářství. Přípomínky SOVAK ČR byly tehdy převážně akceptovány. K dnešní době se to nedá přirovnat, dle mého soudu nyní v legislativním procesu SOVAK ČR nezaujímá takové postavení, jaké měl.

Ing. Miroslav Nováček

Osobnost SOVAK ČR (2011) a místopředseda představenstva v období 2002–2011: Nejzásadnější byl okamžik, že vůbec vznikl. V tehdejší společenské situaci to byl významný krok pro budoucnost. Byl založen jako odborné občanské sdružení dle občanského zákoníku. Dalším důležitým mezníkem byla skutečnost, že celá struktura byla zachována i po poměrně časném rozhodnutí o odstátnění vodohospodářského majetku a jeho

Pavel Binka

Miroslav Kos

Miroslav Kyncl

Ota Melcher

převedení do působnosti obcí. Tím byl rovněž zahájen proces privatizace v oboru, a tedy vznik různorodých přístupů k tomuto dění. Důsledkem uvedeného procesu byla následující roztržitost ve způsobu správy a provozování vodohospodářského majetku. I toto období SOVAK ČR překonal, a to především zásluhou lidí, kteří tehdy byli ve vedení a akcentovali především odbornost spojenou s poskytováním služby. SOVAK ČR dokonce překonal i tak zásadní změnu náhledu na obor skrytou pod podmínkami poskytování dotací z fondů Evropské unie, které totálně změnilы prostředí. V dané situaci se nachází obor i nyní, kdy je vědomí občanů a všech stupňů samosprávy modelováno různými zájmovými skupinami zaklínajícími se klimatickou změnou a hrozbou sucha. V některých lokalitách byly však současné problémy se zásobováním obyvatelstva vodou způsobeny destruktivním působením právě těchto skupin.

RNDr. Pavel Punčochář, CSc.

Čestný člen SOVAK ČR (2018) a člen redakční rady časopisu Sovak: Za zásadní určitě považuji rozhodnutí o jeho založení, a to dokonce dříve, než došlo k politicko-ekonomickým změnám v roce 1989. Jeho činnost, formování stylu práce v oblasti vodovodů a kanalizací a zejména spolupráce při vzniku historicky prvního zákona o vodovodech a kanalizacích v roce 2001 zjevně patří mezi mezníky novodobého rozvoje tzv. „malé vody“ (respektive „umělého oběhu vody“) ve vodním hospodářství České republiky. Neméně významné pak bylo rozhodnutí o vydávání specializovaného, odborného časopisu Sovak, který bezpochyby patří k podstatným aktivitám sdružení (novodobě „spolku“).

Ing. Bohdan Soukup, Ph.D., MBA

Osobnost SOVAK ČR (2013) a předseda redakční rady časopisu Sovak: Zásadních momentů v historii SOVAK ČR bylo více. Z nejdůležitějších bych rád jmenoval založení komisi odborníků v různých oblastech, dále zahájení vzdělávací činnosti, při níž jsou v problematice oboru školení zástupci podniků vodovodů a kanalizací, či zástupci veřejné sféry, a v neposlední řadě i navázání spolupráce s ostatními subjekty, jako je Hospodářská komora ČR, Svaz vodního hospodářství ČR nebo Asociace pro vodu ČR (CzWA). Důležitou činností je i vydávání odborných stanovisek k aktuálním tématům – ta často uvádí na pravou míru nepřesné informace, které čas od času matou českou veřejnost.

Ing. Jaroslav Vrběcký

Čestný člen SOVAK ČR (2002) a bývalý člen představenstva: Za zásadní okamžik považuji přijetí zákonů o vodách a provozu vodovodů a kanalizací. Do té doby mělo vodní hospodářství pouze vládní vyhlášku a mnohdy nás nikdo při jednání nebral vážně. Energetici měli zákon mnohem dříve.

RNDr. Miroslav Vykydal

Čestný člen SOVAK ČR (2002) a bývalý člen představenstva: K pozitivním okamžikům patří změna stanov – stanovení

stejných práv ve spolku nejen pro provozovatele, ale i pro vlastníky vodovodů a kanalizací, účast při formulaci první a druhé verze zákona o vodovodech a kanalizacích, zveřejňování ceny vody, pořádání oborové odborné konference Provoz vodovodů a kanalizací a výstavy VODOVODY–KANALIZACE. Mezi negativní okamžiky bych zařadil postup při cenové regulaci v rámci pravidel Operačního programu Životní prostředí (2007–2013), převod výstavy VODOVODY–KANALIZACE z krásného brněnského výstaviště do Prahy, minoritní zastoupení vlastníků vodovodů a kanalizací v představenstvu spolku, nízká (opožděná) podpora při zavádění do praxe principů „water safety plans“ a neschopnost navrhnout reálnou strategii obnovy vodovodů a kanalizací.

2. Byly pro Vás osobně některé akce pořádané spolkem, či vydaná publikace stěžejní?

Pavel Binka: Ocenil bych vydání publikací zaměřených na provoz vodovodů a kanalizací i dalších, které velmi pomohly členské základně.

Miroslav Kos: Účastnil jsem se již prvních výstav VODOVODY–KANALIZACE a je úžasné, na jakou úroveň se tato tradiční akce dostala. Jako dlouholetý člen redakční rady časopisu Sovak bych rád řekl, že každé připravované číslo bylo pro mě důležité, neboť je cílem udržet komplexnost publikovaných článků.

Miroslav Kyncl: Je obtížné vybrat z třicetileté historie nějaké akce. Z devadesátých let bych uvedl spolupráci SOVAK ČR na přípravě nové vodohospodářské legislativy, zejména zákona o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu. Důležitá byla také spolupráce s holandskou poradenskou společností AQUANET na základě grantu holandské vlády.

Ota Melcher: SOVAK ČR má za sebou bohatou odbornou, vzdělávací a v neposlední řadě společenskou činnost. Za stěžejní lze považovat akce spojené s připomenutím „kulatých“ výročí, které bývají spojené s ohlédnutím, co se podařilo a co méně.

Miloslava Melounová: Odborné akce, konference a odborné publikace byly základem pro odborné vzdělávání v oblasti vodovodů a kanalizací. Publikace se staly podkladem pro učebnice středních odborných škol, zabývající se problematikou vodního hospodářství.

Josef Nepovím: Pro mě jsou akce SOVAK ČR vždy zdrojem informací, které v případě potřeb mohou aplikovat. Pravidelně se účastním konferencí, výstav a zřídka i valných hromad. Také jsem spoluautorem několika publikací SOVAK ČR (dvě vznikly pod mým vedením), které jsou pro obor velice stěžejní. Působím aktivně v právní komisi a v redakční radě časopisu Sovak, proto nemohu opomenout vzpomínku na některé kolegy obou skupin, Ing. Vladimíra Pytla, Ing. Josefa Beneše, JUDr. Ludmilu Žaludovou a JUDr. Čestmíra Šprocha, jež nejsou už mezi námi, avšak měli pro SOVAK ČR velký přínos.

Miloslava Melounová

Josef Nepovím

Miroslav Nováček

Pavel Punčochář

Miroslav Nováček: Je opravdu velmi obtížné vymezit se k některé z velkého množství pořádaných odborných konferencí, seminářů, kurzů a školení pořádaných SOVAK ČR. Za mého působení v představenstvu, a po určité období i ve funkci 1. místopředsedy, byly všechny akce pořádané a publikace vydávané v přesvědčení dobré služby svým členům a partnerům. Jednu záležitost však považuji za stěžejní, a tou je pořádání mezinárodní odborné výstavy VODOVODY-KANALIZACE. Od svého prvního ročníku v roce 1994 byla a je nejvýznamnější platformou pro setkávání odborníků v oboru. Pro výrobce a dodavatele, tak i pro odběratele důležitá pro představení nových technologií a výrobků a jejich zavedení do praxe. Ve svém principu je akce stálým modernizačním prvkem v oboru. Výnos z pořádání výstavy je rovněž stěžejním příjmem v rozpočtu pro zachování a rozvoj odborných činností.

Pavel Punčochář: Velmi vítám a užívám si odborné akce SOVAK ČR – konference, semináře. Je to příležitost seznámit se rychle s řadou nových technologií – a řekněme, se stavem oboru. Rád se akci účastním i proto, že umožňují osobní setkání s reprezentanty a odborníky oboru vodovodů a kanalizací. Cením si výběru témat, které vesměs směřují k aktuální problematice – i když názvy seminářů zůstávají standardní. Úroveň prezentací z mého pohledu trvale roste, včetně zapojení účastníků do diskusí. Přiznám se, že získané informace mi dovolují a dovolily najít přijatelné a pozitivní reakce na časté dotazy veřejnosti – klientů členů SOVAK ČR. Myslím, že větší účast „úředníků“ (pracovníků veřejné správy) by právě jim pomohla při zavádění legislativy do praxe i k formulaci návrhů na její případné změny.

Bohdan Soukup: Za obrovský přínos oboru pokládám pravidelně vydávaný časopis Sovak, který je periodikem, kde mohou provozní pracovníci sdílet zkušenosti ze své praxe. Osobně si velmi vážím toho, že takový časopis existuje. Užitečné jsou i praktické publikace spolku jako například Příručka provozovatele čistíren odpadních vod, případně odborná školení vedoucí ke zvyšování kvalifikace provozních pracovníků. Já osobně mám vždy při ruce Ročenku SOVAK, která je plná užitečných údajů.

Jaroslav Vrběcký: Za velmi významné považuji vydání Příruček pro provozovatele vodovodní sítě, kanalizací, úpraven vody a ČOV, které drobným provozovatelům, především obcím, pomohly v provozování těchto zařízení. Velmi zdáříla je i publikace Podzemní vody České republiky, jejímž koordinátorem byl Ing. Vladimír Pytl, dlouholetý předseda a jeden ze zakladatelů SOVAK ČR.

Miroslav Vykydal: Jednoznačně vydání publikací Příručka provozovatele vodovodní sítě, Příručka provozovatele stokové sítě, Příručka provozovatele čistírny odpadních vod a Příručka provozovatele úpravy pitné vody.

3. Jak se za uplynulých 30 let z Vašeho pohledu změnila situace v oboru vodovodů a kanalizací? Jakým směrem se vyvíjí vodní hospodářství?

Pavel Binka: Proběhla změna od státních podniků vodovodů a kanalizací do soukromých rukou s tím, že infrastruktura (mimo 1 kraj) patří obcím, po roce 2000 velký prodej provozu zahraničním společnostem potlačil konkurenci menších českých provozovatelů, zvýšila se odbornost.

Miroslav Kos: Obor vodovodů a kanalizací se průběžně mění, a to především pod vlivem toho, že města a obce si začínají uvědomovat, že jde skutečně o strategickou infrastrukturu a klíčovou službu obyvatelům. Pokud jde o vodní hospodářství jako celek, vidím zde v minulosti více „kampaňovitých“ aktivit rozvoje a méně dlouhodobé strategie. Ale v souhrnu jeho úroveň je velmi dobrá.

Miroslav Kyncl: Situace oboru se změnila zásadně. Po technické a provozní stránce se jedná o úplně jiné moderní společnosti. Také úroveň vodárenství a zejména čistírenství je nesrovnatelná. Vadou na kráse je značná roztržitost, zejména velké množství malých provozovatelů, jejichž možnosti jsou omezené.

Ota Melcher: Obor vodovodů a kanalizací prošel po roce 1989 organizačními změnami, přičemž řadu z nich s odstupem času nelze považovat za šťastné. Liberální a krátkozraký přístup k odstátnění a privatizaci oboru měl za následek vznik velkého množství vlastnických struktur. Tím byla narušena tzv. vodní solidarita ve větších celcích. Menší společnosti se obtížněji vyrovnávají s mimořádnými vlivy, což může ovlivňovat celkovou úroveň poskytovaných služeb. Zásadním problémem oboru je diskriminace provozního modelu, kdy vlastnickým společnostem jsou upírány možnosti využití systému evropských dotací. Z tohoto důvodu dochází k velmi složitým procesům mezi vlastníky a provozovateli. Co je pozitivní, že i za těchto méně příznivých okolností si obor vodovodů a kanalizací zachovává vysokou odbornou a uživatelskou úroveň.

Miloslava Melounová: Obor vodovodů a kanalizací zaujal v hospodářské oblasti významné místo. Privatizace vodního hospodářství rozdělila obor na vlastníky a provozovatele. Významné vlastnické struktury mají dostatečné finanční zdroje a odborné zázemí pro správu vodohospodářského majetku. Na druhou stranu je zde široká oblast drobných vlastníků, kteří si musí vodohospodářskou infrastrukturu teprve vybudovat a chybí jim nejen finanční zdroje, ale i odborné zázemí. Tady postrádám zásadní koncepci státu k udržitelnosti vybudované infrastruktury drobných vlastníků i k řešení nových problémů: sucho, hospodaření se srážkovou vodou, řešení kalové koncovky apod.

Josef Nepovím: Ve vodním hospodářství je největším problémem nejednota řídicích ministerstev (Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí).

Miroslav Nováček: Částečně jsem odpověděl již u předchozích otázek. Situace je zcela odlišná ve všech ohledech. Když bylo rozhodnuto o odstátnění vodohospodářské infrastruktury, tak se stát zbavil tzv. „sněženého krámu“. Na obce převedl značně zanedbaný majetek. Cena vody neměla svoji ekonomickou hodnotu, a to ani pro pokrývání provozních nákladů, natož na obnovování majetku. Průměrná spotřeba na osobu a den byla zcela mimo realitu vyspělých evropských zemí. Jenom my, kteří jsme tuto dobu zažili, to můžeme posoudit. Pamatujeme, jaké byly k dispozici materiály, technologie a diagnostické přístroje. To se týká i vybavenosti poruchových a havarijních vozidel. Zcela běžná byla úroveň ztrát na vodovodní síti přesahující 30 %. Kanalizace v některých obcích nebyla vůbec, o čistírnách odpadních vod ani nemluvíme. Tam kde kanalizace byla, tak byla v žalostném stavu. Polovina sítě fungovala jako drenážní systém a druhá jako trativod. Důležitou roli vedoucí k naprávě však by-

Bohdan Soukup

Jaroslav Vrběcký

la možnost poučit se v zahraničí a přenést know-how do naší země.

Pavel Punčochář: Řekl bych, že se postupně sblíží postoje a názory reprezentantů jednotlivých subjektů – členů spolku. To je velmi podstatné při tak velkém počtu institucí působících v oblasti vodovodů a kanalizací. Bylo by zapotřebí hledat cesty k větší integraci mnoha malých subjektů, neboť porostou nároky na kvalitu pitné vody a efektivní čištění odpadních vod. Vodní hospodářství celkově („malá“ i „velká voda“) směřují ke zvýšení zabezpečení a udržitelnosti našich vodních zdrojů jak z hlediska množství, tak z hlediska kvality vody. Činnosti všech subjektů v oblasti vodovodů a kanalizací mají rozhodující roli v zavádění efektivních technologií, které mohou zabezpečit tento trend, v budoucnu silně ovlivněný očekávanými následky změny klimatu. Uplatňování a zavádění moderních technologií je samozřejmě podmíněno ekonomikou. A zde je, z mého pohledu, klíčová úloha SOVAK ČR – ukázat na nezbytnost zkvalitňování technologií jak pro kvalitu vody pitné, tak pro vodu v přírodě. Tedy přispět k pochopení a pozitivnímu postoji jak politiků, tak obyvatelstva k pokrytí rostoucích nákladů za vodohospodářské služby v oboru vodovodů a kanalizací, kterými lze zvýšit a zabezpečit kvalitu života a životního prostředí.

Bohdan Soukup: Obor vodovody a kanalizace za tu dobu učinil bezesporu velký pokrok. V oblasti pitné vody jsme napojili na vodovodní síť obrovské množství obyvatel, velmi významně jsme snížili ztráty pitné vody v trubicí síti, kvalita dodávané vody je na špičkové úrovni. Bylo vybudováno a uvedeno do provozu mnoho stovek nových čistíren odpadních vod a ty existující byly modernizovány. Vypouštěné odpadní vody dnes plní limity přísnější, než jsou požadavky stanovené Evropskou unií. Zavedli jsme špičkové moderní technologie, včetně smart technologií, které jsou zabezpečeny i po stránce kybernetické bezpečnosti. Úrovní služeb se můžeme srovnávat s nejvyspělejšími státy světa. Zaměstnanci podniků vodovodů a kanalizací se pravidelně účastní školení a konferencí, kde se seznamují s novinkami z oboru a vyměňují si zkušenosti, často se jedná o vzdělávací akce SOVAK ČR. Ne všechny trendy jsou ale pozitivní. Došlo rovněž k velmi vysoké atomizaci sektoru, takže ne všichni obyvatelé České republiky se mohou spolehnout na to, že jim vodu dodává profesionální provozovatel, který dbá na vysokou úroveň svých služeb. Rovněž obnova vodohospodářského majetku postupuje pomalu, protože splácíme dluh za období 40 let, kdy obnova neprobíhala téměř vůbec. Existují tedy oblasti, kde je stále ještě hodně co dohánět.

Jaroslav Vrběcký: Situace se velmi změnila, ale nejsem si jist, zda nadnárodní společnosti, které vstoupily do systému provozování, jsou tak velkým přínosem. Mám zato, že jsme byli schopni provozovat vše vlastními silami a dividendy mohly zmírnit výši potřebných dotací a ne odcházet mimo Českou republiku.

Miroslav Vykydal: Zásadní změna za třicet let je to, že došlo v oboru vodovodů a kanalizací v České republice k výraznému technickému pokroku, technická úroveň oboru vodovodů a kanalizací (technologie, materiály, znalosti) je srovnatelná s ostatními „západními“ státy. Další změnou je výrazné nerovnoprávné postavení vlastníků, kteří přijali dotace z Operačního programu Životní prostředí, a ostatních vlastníků. Po období vodního blahobytu nastupuje stav „vodní“ nouze, stát dlouhodobě chybně podporuje individuální místní zdroje vody místo využívání kapacit skupinových vodovodů. Vodní hospodářství není dlouhodobě politickou prioritou, nezdá se, že by budoucí vývoj měl přinést výrazné zlepšení. Může dojít k neodvratitelné krizi, pokud se „kvalita“ vlastníků vodovodů a kanalizací bude posuzovat jen dle „levné“ ceny vody, pokud plán financování obnovy zůstane jediným dokumentem, jenž není nutné povinně předkládat Ministerstvu zemědělství, pokud neumí stát jednorázovým šetře-

ním zjistit stáří vodovodních a stokových sítí. Pokud nebude dostatek pitné vody, nebude mít smysl mít vysokorychlostní vlaky, moderně vyzbrojenou armádu, špičkové zdravotnictví, výkonné dobře zaplacené státní úředníky, nadstandardně odměňované učitele, ... Nastavené principy odstátnění oboru vodovodů a kanalizací nedokázal stát doplnit účinnou cenovou regulací a systémem měření kvality provozování a měření kvality péče vlastníků o stav vodovodů a kanalizací.

4. Jakou roli dnes ve Vašem životě vodohospodářská problematika zaujímá?

Pavel Binka: Velkou a rozhodující.

Miroslav Kos: Hledám nová a smysluplná témata a vodohospodářská problematika jich nabízí k řešení stále dost. Voda je o životě a zdraví, tyto aspekty musí být nade všemi požadavky, které jsou spojeny s hospodařením s vodou.

Miroslav Kyncl: V oboru pracuji prakticky celý život, nyní se snažím své znalosti a zkušenosti předávat mladé generaci.

Ota Melcher: Vzhledem k několikaletému suchu a současně velmi horkému počasí se potřeba kvalitní vody dostává stále více do povědomí obyvatelstva. Jsem rád, že jsem po většinu svého aktivního života pracoval v tomto oboru a spoluvytvářel podmínky pro spolehlivé zásobování pitnou vodou a odvádění a čištění odpadních vod. Dnes již z pohledu emeritního vodohospodáře sleduji tuto problematiku s určitým odstupem a nadhledem.

Miloslava Melounová: Vodní hospodářství je mým celoživotním koníčkem a zaujímá zásadní místo v mém nyní už seniorském období. V současné době nastává generační výměna odborníků v oblasti vodního hospodářství. Je škoda, že zkušenosti a odborné znalosti seniorů nejsou dostatečně využívány jak v přípravě legislativních změn, tak ve vzdělávání.

Miroslav Nováček: Pro člověka, který byl takzvaně u toho a prožil v oboru převážnou část své profesionální kariéry, je vztah natolik významný, že se vodohospodářská problematika stala součástí jeho života napořád. I nadále se snažím předávat svoje zkušenosti a znalosti ve prospěch kolegů, kteří v oboru působí. Znepokojuje mě především vyjadřování některých představitelů centrálních orgánů, kteří se před čtvrtstoletím netajili podporou tehdy probíhajících procesů, které se staly předmětem jejich současné kritiky. To už je pro mě vrchol pokrytectví. Spojují se tak s lidmi, jejichž odbornost je nulová a chtějí srovnávat nesrovnatelné. Bohužel jsem svědkem populistických kroků, které mohou vést k začátku období zanedbávání reprodukce infrastrukturního majetku. Motivací může být získání moci nad oborem ve čtyřletých volebních cyklech. Ten však jako ekonomicky „těžký“ může zdárně existovat v podmínkách a prostředí dlouhodobých strategií.

Miroslav Vykydal

Josef Nepovím: Právní problematika vodárenství mě zaujala natolik, že přes pokročilá léta stále vykonávám v této problematice poradenskou a konzultační činnost.

Pavel Punčochář: Na to mám velmi stručnou a jednoduchou odpověď: „Voda živel, který mi učaroval“ a kterému jsem „propadl“ celoživotně. Se vším, co s vodami souvisí, se zabývám od mládí, jak v soukromém životě, tak profesně. Kdo by se chtěl dozvědět, jak se to přihodilo, toho mohu odkázat na publikaci Krátké úvahy o vodě, kterou vydal Český hydrometeorologický ústav ve spolupráci s Českým národním výborem pro hydrologii v roce 2013.

Bohdan Soukup: Možná to bude znít jako fráze, ale vodohospodářství je pro mě velmi zajímavá práce, která je současně i koníčkem. Pracuji v tomto oboru již 22 let a stále se mám co učit. Rád se rovněž setkávám s kolegy z našeho sektoru, se spoustou z nich mě pojí dlouholetá přátelství. Celkově musím říct, že si velmi vážím toho, jak vodohospodáři jako komunita fungují.

Jaroslav Vrběcký: Sleduji vodohospodářskou problematiku dosti intenzivně vzhledem problémům v zásobování pitnou vodou vlivem klimatických podmínek, neboť se mě to osobně dotýká, protože stále spolupracuji s několika obcemi jako zodpovědná osoba za provoz.

Miroslav Vykydal: Vodohospodářská problematika představuje velmi zajímavou etapu v mém různorodém profesním životě, v současné době převažují už pouze vzpomínky.

5. Co byste do dalších let spolku popřál?

Pavel Binka: Hodně úspěchů a spolupráce všech provozovatelů. Také bych popřál úspěšný boj se suchem, 600 mm srážek není málo, ale vše odečte a do podzemí pro dotaci vodárenských zdrojů to nestačí.

Miroslav Kos: Přál bych si, aby postupně SOVAK ČR naplnil roli integrátora vody v České republice, sehrál klíčovou roli v propojení různých spolků do subjektu, který by pokryl celý koloběh vody a dbal o šetrné využívání vody jako přírodního zdroje a spolu se státem formoval ochranu přírodního bohatství.

Miroslav Kyncl: Ať je SOVAK ČR stále v čele oboru a ať v něm stále pracují lidé zapálení pro obor.

Ota Melcher: Profesionalitu, jednotu a respekt.

Miloslava Melounová: Přeji SOVAK ČR, aby nadále zůstal významným a nepřehlédnutelným centrem odborníků v oblasti vodovodů a kanalizací a významně ovlivňoval vývoj vodního

hospodářství prosazováním zásadních koncepčních změn ve prospěch ochrany VODY pro budoucí generace.

Josef Nepovím: Hlavním smyslem SOVAK ČR může být kromě jiného poradenská a konzultační činnost, hlavně pro „malé“ členy spolku. Z praxe vím, že tyto subjekty znalosti nemají. Je jen na SOVAK ČR, aby je zaujal.

Miroslav Nováček: Po tom všem, co se za 30 let odehrálo, věřím, že spolek zůstane nadále významným odborným partnerem pro všechny účastníky vodohospodářského dění. Aby i nadále byl centrem odbornosti působícím ve prospěch svých členů a mladí manažerští pokračovatelé nepodlehli konjunkturálním názorům v zájmu zachování svých funkcí. Opět by bylo dobré nehlédat „českou“ cestu a za poučením si jít pro zkušenosti dnes již po celém světě.

Pavel Punčochář: SOVAK ČR přeji, aby si zachoval a rozvíjel dále aktivity, které vedou k šíření moderních poznatků, k posilování kvalitních činností, k integraci názorů a k zapojení malých vlastníků do větších uskupení, aby i náročnější technologie vodovodů a kanalizací byly pro ně dosažitelné a začali je využívat na kvalitní profesionální úrovni. S tím souvisí potřeba, aby SOVAK ČR v oblasti „PR“ šířil poznání jak uživatelům/spotřebitelům, tak zejména politikům, co znamená mít kvalitní a bezpečnou vodu dostupnou 24 hodin denně po 365 dní v roce a nestarat se o odtékání splaškové vody. Mé zvláštní přání patří pokračování úspěšné práce odborných pracovních skupin a zejména vydávání dalších ročníků časopisu Sovak, který dosáhl kvality zahraničních periodik, takže by mu slušel vstup do impaktového hodnocení.

Bohdan Soukup: Spolku SOVAK ČR bych rád popřál mnoho dalších let přínosné činnosti pro vodohospodářský sektor, aby dál hrál svoji sjednocující roli a aby byl platformou pro setkávání dobrých lidí, zapálených pro rozvoj oboru vodovodů a kanalizací v této zemi.

Jaroslav Vrběcký: Přeji úspěchy v této nesnadné situaci a udržení dosaženého postavení ve společnosti.

Miroslav Vykydal: Formulovat s ohledem na aktuální situaci především společné zájmy všech jeho členů ve věcech legislativních, technických a ekonomických a následně tyto společné zájmy prosazovat a hájit především v politické rovině. Nastavení skutečně partnerské spolupráce mezi SOVAK ČR a Asociace pro vodu ČR (CzWA), kěz by se podařilo udržet trvalý věcný dialog mezi Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem životního prostředí.

Připravila Ing. Ivana Weinzettlová Jungová